

KÉCSKE és VIDÉKE.

Társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi hetilap.

MEGJEI ÁRUK MINDEN VASÁRNAPON.

Szerkesztőség és kiadó hivatal:
Új-Kécskén, hova a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemény címezendő.
Bérmentelen levelek el nem fogadtnak.
Kéziratok vissza nem adtnak.

Előfizetési díj: Egész évre 4 forint. — Fél évre 2 forint.
Negyed évre 1 frt. — Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések:
jutányos áron számítatnak. Többes számi hirdetéseknek lényeges árkedvezmény adatik. Hivatalos hirdetéseknek minden szó 1 kr. — Nyilt-tér sora 20 kr.
Minden beiktatás után 30 kr bélyeg-díj juttatandó.

Felelős szerkesztő és lapkiadó-tulajdonos:
PETRÓCZY JÓZSEF.

Egy cikk az Abony-kécskei h. é. vasút mellett.

A „Nagy-Körös” 13-dik számában egy közlemény látott napvilágot, „Az Abony-kécskei vasút kérdéséhez” cím alatt, mely elől elzárkózni nem akarunk, nehogy az abban nyilvánuló pár téves nézet szélesebb körökben is vízhangra találjon.

Világért sem akarunk a cikk „tekintélyes” szerzőjével polemikába bocsájtkozni, ezzel célzott ügy sem érnek, valamint nem érte el a cikkkező ur sem, midőn Nagy-Körös és Új-Kécske érdekeit szembe állította, mi által közmondásszerűleg „üres szalmát csépelet.”

No de nem akarunk mindjárt ajtóstól berohanni!

Mielőtt megjegyzéseinket röviden megtennénk, adjuk a cikket szóról-szóra, minden változtatás nélkül, a mint következők:

Az abony kécskei vasút kérdéséhez.

Nem ismeretlen lapunk t. olvasói előtt azon mozgalom, mely egyrésztől Vladár Vilmos szolnoki lakos engedménye alapján egy — Szolnoktól — Félegyházáig, más részről Gulner Gyula és Teszary László engedményeik alapján Abonytól a két Kécskéig létesítendő helyi érdekű vasút vonalak kiépítése tárgyában megindult. — Városunkat e vonalak bármelyikének kiépítése is közelről érdekli, mert e vonalak kiépítése által a két Kécske forgalma, mely ez ideig városunk s piacunk felé irányult, innét nagyobbára eltereltetik. A Szolnok-félegyházai vasút vonal kiépítésével ezen reánk hátruló veszteség semmivel sem lenne kárpótolva, annak kiépítése tehát kiválóan városunk érdeke ellen irányul. — Az Abony-kécskei vasút vonal kiépítésével reánk — különösen pedig a városunkhoz tartozó Tetétlen pusztai birtokra azon nagyhorderejű előny származnék, hogy e tulajdonukat képező pusztarészszel közvetlen vasúti csatlakozást nyernének, mihabár főként az egyes birtokosoknak áll is érdekében, mindazonáltal ezen pusztai rész adminisztrációjára is nagy jelentőséggel bír.

Belátva ezen körülményt az ottani birtokosok ezen vasút kiépítésének költségeihez törzsrésztvények vásárlása címén már ez ideig is jelentékeny összeggel járultak; a két vonal közül az utóbbinak t. i. az

Abony-kécskeinek kiépítése Pestmegyére is kiváló fontossággal bír, mert annak a Tiszáig terjedő részét közvetlenül csatolná össze Abony székhelyével, ezen körülmény pedig a küszöbön levő állami adminisztráció behozatalánál figyelmen kívül nem hagyható; mert e községek ezen alkalommal a jelenben szét-szórva lévő hatóságait ott egyesítve mind feltalálhatnák. — Nem is említve itt azt, hogy terményeiknek piacra vitelére ezen irányban legkönnyebben lenne eszközölhető, míg ellenben Szolnok-félegyházi vonal kiépítése megvénk ez alsó községeit annak egész forgalmát Szolnok előnyére terelné. — E körülményeket belátva Pestmegye is állást foglalt az Abony-kécskei vasút vonal kiépítése mellett s törzsrésztvények vásárlása céljaira még a múlt év folyamán 60,000 forintot ajánlott fel, az engedményektől vett ereszülésünk szerint kilátásba helyezte hogy ez összeget szükség esetén még 25,000 firtal emelni fogja.

Jász-Kárajenő és Ó-Kécske községek egyenkint 20—20,000 firtal járulnak e vonal kiépítéséhez.

E vonal nyomjelzési munkálatai már befejeztettek, ezen ügy élén álló ismert nevű engedményesek kellő grantiát nyújtanak arra nézve, hogy e vonal a legközelebb jövőben létesülni fog. Sajnálatos, hogy e vonal létesítését ez ideig éppen Új-Kécske község exponált megtartásával akasztotta meg, amennyiben támogatását a megye elfoglalt álláspontja ellenére is attól megvonta s elérhetlen ideák megvalósításán törekedett.

Magatartásának káros következményeit akkor fogja tapasztalni, ha majd a két Kécske közötti indóház kizárólag e vonalat támogató Ó-Kécskeiek érdekeinek szem előtt tartásával létesül. Azért ajánlatos volna, hogy az egyesülés és hozzájárulás Új-Kécske község részéről is megtéessék a létesítendő indóház helye mindkét Kécske község érdekeinek figyelmébe vétele mellett állapítsák meg. Most még nem késő.

Eddig a cikk, melyet bárki olvasson el, okvetlenül arra a meggyőződésre kell jutnia, hogy szerzője kettős célt tűzött maga elé; először: kimutatni, hogy Nagy-Körösre az Abony-kécskei vasút sokkal előnyösebb, mint a Szolnok-félegyházai; másodsor: propagandát csinálni — de csak úgy ha lehet — e vasút érdekében Új-Kécskén is.

A mi az elsőt illeti, mint nkörösi illetőségű

egyének egyáltalában rossz néven nem vesszük, de nem is vehetjük. Tökéletesen igaz van. A nkörösi-ekre nézve az Abony-kécskei vasút az általa felhozott indokoknál fogva csakugyan viszonylag előnyösebb a Szolnok-félegyházainál, ha már egyáltalában Nagy-Körösnek e két rossz közül kell választani. Nem szabad azonban feledni, hogy a mi N.-Körösre nézve előnyös, abból még legkésőbb sem következnek, hogy az Új-Kécskére nézve sem lehet hátrányos. S itt tévedett a cikkkező. Ily szempontból indult ki, teljesen ignorálva azokat az indokokat, melyek Új-Kécskét arra birták, hogy már kezdetől fogva a Szolnok-félegyházai vasút-tervezet mellett foglaljon állást.

Ezeket az indokokat részünkről újra felhozni teljesen fölöslegeseknek tartjuk csak azért, hogy egybeépített és így érdekközösségben levő Új-Kécskére senki kedveért olvasó közönségünket untatni nem akarjuk.

A tévedést azonban értjük. Természetes magyarázata Ó-Kécske magatartásában rejlik.

A cikkkező következtetése logicus. Ha előnyös — így gondolkozhatott — Abony-kécskei vasút Ó-Kécskére, okvetlenül előnyösnek kell lenni a vele egybeépített és így érdekközösségben levő Új-Kécskére is.

De hogy e következtetés specialis körülményeknél fogva nem állhatja meg helyét s hogy miért? utalunk lapunk 8-ik számának ily című cikkére: „Ó-Kécske és a vasút.”

A cikkkező urnak tanácsaira tehát nem halgathatunk, fenyegetéseit pedig nagyon is plausibiliseknek tartjuk.

Hogy ne? — hiszen a Szolnok-félegyházai vasút közigazgatási bejárása tényleg már megtörtént, mely alkalommal maga az Abony-kécskei vasút egyik engedményese is meggyőződhet arról, hogy e vasút-tervezet nem légből kapott eszme, melynek realizálása soha nem remélhető, mert kiépítésének megkezdése most már csak legfőlebb hetek kérdése. Mindössze is végleges engedélyezés iránti tárgyalások és a szükséges ovadék letétele van még csak hátra, mely legkésőbb jövő hó közepéig tényleg be is lesz fejezve.

Ezzel szemben az Abony-kécskei vasút mily stadiumban van?

Még a kezdet nehézségein sem esett túl, mert

A „Kécske és Vidéke” eredeti tárczája.

Deduskához.

Védő karomat kitarom

Érted, gyönyörű virágom . . .

Vész lepi szirmaid életét. Illatod árját

Angyali kellemeid hóhérai várják.

Nem! . . . egy töröl leválni kész

Nyíló rózsát hivatalan kész

Nem sérthet e világon!

Diszül kunyhó s palotának,

Már csaknem elrabolának . . .

Megmenekülve te rózsám kellemeiddel! —

Féltelk . . . Édeni kertem vár ide. Hidd el:

Fű, fa virág csak gyom lenne,

Hogya téged kebelemre

Föltűzve bírhatnálak.

Itt lenned üdv, nem veszély ez;

Igen! vagy nem! — mért feszélyez?

Föl meredekre ne küsszál! — mélyre se szállj ám!

Föld pora, nap heve senyveszt; — égeti pártád.

A nyár hervaszt, a tél fagyaszt.

Itt virítasz örök tavaszt!

Jer hát kebelemre édes!

Varga Vendel.

A KÉT KOSZORU.

— Visszaemlékezés. —

Az 1859. év őszen Hidassy Elek színtársulata működött Győrött, a közönség nagymérvű támogatása mellett Itt ismerkedtem meg az akkor alig tizenhét éves Szöllősy Ninával, ki azonban fiatal kora mellett is rögtön kitértett kedvenczévé vált a közönségnek. Ő és Tamássy József voltak akkor a vidéki népszínmű előadások legkiválóbb hősei. A fiatal leányka pártatlan volt mint Julcsa a „Szökött katonában”, Rózsai a „Czigányban”-ban és a „Csikós”-ban, Maresa „Az ezred leányá”-ban stb. Játszott ezenkívül vígjátékokban és drámában is, miről azonban később szólok.

Oszinte, igaz barátság vonzott bennünket egymáshoz, annyira, hogy most, harmincz év múltán is tiszta lelki örömmel gondolok vissza a régmúlt napokra és sokszor úgy érzem magamat, mintha most is szellemes körében élnek s a köztünk akkor lobogott barátság tüze most is fényt árasztana reám.

Karácsony tájt, a délelőtti órákban látogattam meg. Mint mindig, úgy ekkor is az irodalomról beszélgettünk, melyen a fiatal leányka hévvel csüggött. Egyszerre néhány lapnyi kéziratot nyújtott át nekem e szavakkal:

— Nézze át és ha érdemesnek találja, javítson rajta, azután majd megírom a folytatását is.

— Köszönöm a bizalmat, kedves Nina, de mondja, miért nem engedi át szép költeményeit is a nyilvánosságának?

— Eletemben nem, majd halálom után rendelkezésére bocsátom önnek összes irataimat.

legalább mi nem képzelünk józanul gondolkodó ember, ki a hamarosan nyelbe ütött nyomjelzési munkálatokat már *mindennek* tekintené.

Egyébként ha nem is tartanók az Abony-kécskei vasút-vállalatot azon percztől fogva, a mikor a Szolnok-félegyházi vasút közigazgatási bejárása megtörtént — haldoklónak, melynek napjai már nagyon is meg vannak számlálva, még ha el tudnók is hinni róla, hogy bizonyos körülmények nem várt szerencsés fordulatával valaha létrejöhet, még akkor is biztosra kell, hogy vegyük, miszerint állomása sokkal közelebb lesz Új- mint O-Kécskéhez, mint ezt legutóbb maga O-Kécske képviselőtestülete is elhatározta.

Még valamit!

Czikkiró azt állítja, hogy „Pestmegye is állást foglalt az Abony-kécskei vasút-vonal mellett” — sőt mi több — „kilátásba helyezte, hogy az általa megajánlott 60 ezer forintot szükség esetén még 25 ezer forinttal emelni fogja.”

Mi az ellenkezőt tudjuk!

Pest vármegye törvényhatósága ugyanis mult évi tavaszi közgyűlése alkalmával igaz, hogy az Abony-kécskei vonalra 60 ezer forintot szavazott meg, még pedig *föltételül*, de viszont az is igaz, hogy e 60 ezer forintot $\frac{3}{4}$ év múlva már csak *föltételese*n volt hajlandó e vállalatra befektetni, ha t. i. az a tényleges építést előbb kezdi meg a Szolnok-félegyházainál, mert ellenkező esetben ezt az összeget is az utóbbi kapja meg.

A mi pedig e föltételhez kötött 60 ezer forintnak még 25 ezer forinttal való fölemelését illeti, a vasút engedmenyesek bizonyára minden követ megmozgattak, hogy legyen belőle valami, s annyit el is tudtak érni, hogy Pestvármegye kérvényeket évnegyedes gyűlésének tárgysorozatába fölvetve, de csak azért, hogy onnan mihamarabb ki is küszöbölje, mert a mint értesültünk, a napirendről levétetett s tárgyalás alá kerülni nem fog.

Mi következik tehát mindebből?

Megvagyunk róla győződve, hogy azt maga a czikkiró úr is le tudja vonni, a nélkül, hogy nekünk ebben neki segédkezet kellene nyújtani.

—* —*

A füstfelleg.*)

Nem arról a füstfellegről lesz szó, a melyik nyaranta a „veres kakas” földi útját szokta jelezni a mennyboltozatot, sem nem arról, mely ősi vagy modern, de egyaránt ezüstművű kupak alól kavarog a kaszinók és egyetek plafondjára, amaz mint a megsemmisült vagyon, ez mint az eltékozolt érték, az agyonütött idő szemfödele. Olyan füstfellegről emlékezem meg, a mi nálunk nincs, a mi jó volna ha lenne, s a mi lesz ha akarjuk.

Az aszfalt füstfelhője ez.

Persze, hogy a kései fagyokra gondolok, s a védekezés iránti ösztön készlet a következők elmondására.

Sokféleképen variált és ismeretes dolog, hogy általában mezőgazdaságunk, de még az Alföld is mozdul valamelyest. Sokszor nem a maga jószántából, de mégis csak történi ez vele. A czukorrépa-industria

*) A „Földmívelési Érdekeink” című gazdasági szaklapból vesszük át e cikket, mely nemcsak idő és alkalomszerű, hanem viszonyaink között különösen fontolást érdemlő momentumokat is tartalmaz. Szerk.

Mikor az elbeszélés teljesen megjelent a lapban, kéresemre átadott néhányat költeményeiből is.

Igazi irodalmi kincsek voltak ezek a költemények; nem is késtem belőlük a fővárosban megjelenő lapokban közrebocsátani néhányat. Ezzel egy csapásra megvolt állapot a fiatal leánynak írói neve is. Az olvasó közönség az egész hazában kedvenczévé választotta a fiatal költőnőt.

Hogy a t. olvasó közönség szintén ismerje a korán elhunyt költőnőt, közöljük itt egyik meghatározó költeményét, melynek hangjában az igaz érzés közvetlensége ragadja meg az olvasó figyelmét:

Temetőben.

*Késő őszi délután van,
Temetőn, sírok közt járok;
Fejfáim a bus síroknak
Repkény-koszorúk, virágok.*

*Késő őszi hervadás közt,
A sírhalmokon tavasz van,
Hajk' itt oly pazar az élet
Koszorúban, virágokban!*

*Hanem míg a szívek égtek,
Melyek most ott lenn enyésznek,
Akkor hagyta dúlni őket,
Fájdalomnak, kinnak, vésznek.*

*Most, mikor már ott hamvadnak,
Jó virággal, milyen glány ez...
Koszorú, öröm, virágok,
Mikor a szív már nem érez!*

is betette oda a lábát, az pedig nagy vidéken elég port kavart fel, persze a jobb talajminőségek régiójában. A homokot eddig csak a szél háborgatta, most pedig a — filloxera. Hát nem szorította ki a szőlőhelyekről és le ide a rigolirozó ást, s nem a miatt vándorol le a tőke és vállalkozás a buczkák közé, ide honosítva a tőkét, a nemes lé szőlőjét növekvő dimenziókban?

A vasutak hálózata is mind sűrűbbé lesz, a zóna varázsereje világgalombá akarja és fogja sódorni az alföldet, országunk ezen conservatív részletét, ezt a különös szélsőséges helyet, a hol a féktelen vihar ép úgy otthon érzi magát, mint a delibáb, melyhez vonzódik mindenki; az ismerős megszokásból, az ismeretlen pedig a hire után. Touristák mind sűrűbben keresik fel, minden rend és rang szerint, föl egészen a szentek régiójáig.

Pongrácz, Szervác, Bonifác ismertes nagy alakok itt a látogatások listáján. Nagy az ő hatalmuk, mert nagy a terrenumuk.

Ha tehát a kései fagyok elleni védekezésről van szó, az alföld követelhet magának első helyet a tárgyalásokon s az intézkedések körül is.

Az a regényes alföld, melynek feje fölül elmult már az idénre valamiképp az árvíz veszedelme, s alig hogy az megtörtént, máris a fagyok elleni védekezéssel kell foglalkoznunk.

Nem olyan jelentékeny, vagy a hogy mondani szokás imminens ez a csapás; emberéletet nem fenyeget, csupán existenciát, ezt se megrendítő mérvben, de értékmegsemmisítő hatalma az nagy. De az ellene való védekezés is jóval gyengébb, ha ugyan lehet a semmit arányba állítani a valamivel, azzal az abszolút értékkel, a mi az árvízveszély ellen, ugy folyamszabályozási, mint gátépítkezési tekintetben az államhatalom támogatása mellett intézmények formájába tömörült.

A kései fagyok ellen micsoda intézményünk van? Semmi. S értem is, hogy eddig nem foglalkoztak vele; de erősen megbánnánk, ha sokáig nem kerülne szónyegre, mert valamikor, nagy károk árán okvetlen tenni is fogunk ezen a téren is. Mentől előbb, annál olesőbb, s üdvösebb lenne ezen a mi munkálkodásunk.

Hogy eddig megvoltunk fagy elleni védekezés nélkül, oka az, hogy ránk illet hies Piros Pista mondása, a mit a vármegyház égésekor mint kiszabadult rab reszkírozott meg; nem adtuk száz forintért, hogy semmink se volt; olyan nem volt, a mit a kései fagy veszélyeztetett, illetőleg a mit menteni lehetett volna.

Az alföld gazdálkodása eddig a régi módi volt a szó igazi értelmében: magtermelés és legeltetés. Gyümölcsfa, szőlő s más ilyen csecsebecse (mint akkortájt nemzetes uraimék mondták) nem existált azon a térségeken, hol Eiffelnek hies tornya tervezéséhez eszmétadó kútgépek voltak a legkimagaslóbb pontok. Buzát és legelőt kései fagy ellen védeni ugyan kinek jutott volna eszébe? (Ámbár a cserények vastag füstje nem megvetendő eszköz lett volna arra, ha az accumulatorokat és a condensálás elméletét ráérő idejűnkben a gulyások kieszelik vala). A más országárszekben pedig, a hol a gyümölcs és szőlő hazájában érezte magát, ott egyrészt valának és vannak is védettebb helyek, tehát a fagy pusztítása túlnagy nem lehetett, de másrészt hiányzottak a közlekedési eszközök, a mik a termés feleslegéből pénzt öntöttek volna a termelő zsebébe; maradt annyicska a fagyok után, a mennyit a házi szükség-

Fentebb érintem, hogy drámai szerepeket is játszott a fiatal leánya. Egyik ily érdekes szereplése volt 1860. év tavaszán a soproni színpadon.

Hirnevés művésznők, Prielle Kornélia vendégszerepelt a társulatnál. Három szerepben lépett föl. Ezek egyike „Gautier Margit” volt.

A vendég művésznő elutazása után egy szerdai nap délutánján e szavakkal fogadott a fiatal leány:

— Tudja-e mi újság?
— Ha elmondja.
— Hídsz azt akarja, hogy szombaton eljászam Gartier Margitot.
— Remélem, nem utasította vissza.
— Hogyne, mit gondol, ma szerda, szombaton játszam el és Prielle Kornélia után.
— El fogja játszani, szoltam s ezzel választát se várva be, siettem az igazgatóhoz.

Szerep nem volt, elvittem a darabot. Együtt tanultunk és szombaton a soproni művelt közönség kitérő tapsokkal, koszorú- és virágözönnel árasztotta el kedvenczét.

Három kosárban vitték haza a koszorúkat és virágokat.

Előadás után együtt vacsoráltam velük lakásukon. Hármán ültünk az asztalnál, özvegy Szőlőssy Mihályné, Nina és én.

Vacsora közben Nina benyúlt az egyik kosárba s kivett belőle egy babér koszorút. Ezt nyájas mosolylyal helyezte fejemre, mi közben így szolt:

— Ezt nem nekem dobta a közönség. Ez magát illeti.

— Elfogadom, szoltam, ha másikat adhatok cserébe, de azt csak az oltár előtt viselheti majd.

Átadtam neki másnap a mirtusz-koszorút, de ezt nem tehettem már fejére, mert alig egy év múltán, 1861. februárius 18-án, mind a két koszorút koporsójára tettük.

Ozoray Árpád.

let igényelt, nem volt legalább vesződség a gyümölcsbördással, drágább lett legfőlebb egy kicsit a szesz, meg a sertések menüjéből hiányzott a zsardinnetto.

Ma már azonban a legkomolyabb megfontolást igényli a kései fagyok elleni védekezés kérdése, mert „nem érdemel-e mászást a szőlőgerezd” mely százerek, sőt milliókra rügő értékek megmentését célozza? Nem akarok statisztikai adatokkal előhozakodni — sok bennök a numerus, a mi az ünneptani hangulatot bántja az alföldön — tudja azt mindenki, hogy micsoda kalamitás volt az a filloxeravész. Micsoda érték ment veszendőbe a szőlők kipusztulással a hegyvidékeken. Az a venyige pedig, a mit ott örökölő szemre beoltott az a kis bogár, nem az alföldi homokokban fog-e kifakadni, díszleni túlyomó részben, nagy befektetés, erős munka, kintartó szorgalom árán és nem kis rettegés után szép május havában; s minden év növelvén az új szőlőterületet, s a mint a telepítés dimenziókban gyarapszik, a tőke öregebedik és értékesül, a kivitel száza meglik hajszálgyöker módjára a vidéket, a forgalom élénkül, a jólét otthonossá válik, nem fokozódik-e mindig minden évben a rettegés a fagyos szentek közeledtekör; nem volna-e indokolt a védekezés komoly megkezdése?

Ezt a kérdést nem azon alföldi bennszülött vereimtől kézzem, kik mint fűszál az oázra, ők is csupa véletlenből gyümölcsös és szőlőskert közepére jöttek világra, hanem kézzem a tőke és vállalkozás emberétől, ki szőlőtelepítése céljából legondo ta magát a magyar Saharába, a ki a számítás tehetségével, a tenni akarással és tenni tudással érkezett ide.

Honfitársaimmal tisztában vagyok. Megtűrik, szívelik a szép szót, elhisznek mindent, de a cselekvés kényelmetlenségét elhárítják óvatosan maguktól. Hiszen ott volt példának az atyám esete, a ki minden régi tisztességes ellenére, füstöltetett a fagyok ellen s a végre az lett, hogy az ő gyümölcsös, szőlője elfogyott, ép úgy mint a többi száz és százé; mesgyés szomszédunk Boros András uram pedig baj nélkül átlavírozott a kritikus napokon. Hja egy csepp légmozgás támadt, az terelte a füstfelhőt a szomszéd területre. Ha ugy volt is, az Isten állt bosszút, a miért a nagy könyvben lapozni mert a tekintetes úr; az az elhajtott lap okozhatta a levegő mozdulását.

Nos tehát a régi gardaigen podagrás már; aköziba vezetni nem lehet. Öröklés útján szerzék a szőlőt és gyümölcsöst, nem is tudják, mit is ér az. Az új földes azaz szőlőurakra vár a kezdeményezés feladata, a kivitel díesősége, az eredmény érdeme. is az övek leend. Mert utánnok fog menni egy esztendő egy napra a régi chorus is, az már bizonyos.

Védekezés módjára nézve régi gyakorlaton alapuló eljárás adhat irányt. Franciaországban szervezve van a kései fagyok elleni védekezés törvény által szövetkezeti uton. Az érdekeltség tagjai a költségek fedezésére kötelezik magukat, a mi ha meggondoljuk, hogy nem minden évben zsugorodik ijesztő mérvben zerus alá a higanyoszlop a félelmes időszak alatt s ennélfogva a füstölés költsége se minden évben merül föl, a hozzájárulási díjak túlmagasra nem szökhetnek; ha azonban a füstölés szükségse beáll, igaz, hogy kiadás lesz szépen, ám de a költség uri módon visszatérül a megmentett gyümölcs és bor értékeiből.

A védekezés módja természetesen a füstölés; legalkalmasabbnak a kátrányt tartják, egy a baja csak, hogy bajos a kezelés állagánál fogva, a raktározás nagy helyet és fáradságot igényel. Ennél fogva az aszfaltmáglyára gondoltak a francziák, melyből 100 kg. 5 frankba kerül az ottani gyárakban és 15 kgnyi mennyiség $\frac{1}{2}$ órán át szolgáltat nehéz, intenzív kívánatos füstöt.

A máglyákat északiól keletnek fekvő irányban, a szőlőtökektől 50 és egymástól 40 méternyi távolságra állítják fel; bizonyos mennyiségű készletet kocsikon tartanak, hogy a légáram esetleges változásakor megfelelő új irányban helyezhessék el.

A szövetkezet veszbizottsága azután intézkedik, ha a hőmérő a baj közeledtet sejtí. Bizalmi férfiak a 35 cm. magasban elhelyezett hőmérőt figyelik, s a mint $+ 3^{\circ}$ -ról lejjebb szállt a higany, akkor a tűzmester a máglyákhoz vezérli s fölállítja a munkásokat, s ha tiszta időben napfelkelte előtt légmozgás nem észlelhető, szóval a fagy beütéstől komolyan félni lehet, az adott kürtjelre meggyulnak a máglyák s napfelkelte után számított félóraig égnek meg. Ha veszedelem nincs, a füstölés elmarad, s a máglyák raktárra kerülnek.

Egyszerű, olyan Columbus tojásra emlékeztető eljárás ez. Praktikus oldalát véve egyrészt, és áldásos eredményeit másrészt, a német szomszédok francia ellenszenvük daczára átlántálják a védekezés eme módját nagy Germánia talajába. Nem is csoda. Tetemes kiadással és áldozattal nem jár. Tulajdonképeni költsége csak a máglyák beszerzése, mert hisz állandó munkása minden szőlőbirtokosnak van, a kinek még nincs, ő maga a munkás, s vészes időben saját hasznukért egy kis éjelezés meg nem jár.

Ha a szövetkezes eszméje oly könnyen találna bejutást népünk hajlamába, mint például csak a korteskedés is, ajánlanám, hogy az édekelte nagyobb szőlőbirtokosok vonják be kisbirtokú szomszédaitukat ugy ilyeuféle szövetkezetbe. De mert tudom, hogy jo eszme és dolog csakis szemléleti uton bebizonyi-

tott előny varázshatalmával kedvelhető meg az alföldiekkel, nagy jót tennének a nagyobb új szőlőket alapítók, úgy a vidékkel, mint általában az alföldi gyümölcsforgalom megizmosításának ügyével, ha a termést a korai fagyok ellen az említett módon saját területükön biztosítanák, illetőleg óvnák. — Az első évi sikerük elbúsítaná ugyan a szomszéd bús magyarokat; de a szövetezetek összehozása is nagyon közeli jövő eseménye lenne.

Mentől nagyobb a terület, annál hatékonyabb a füstölés, ezért kellene az összes érdekelteket az óvintézkedés eszméjének megnyerni, s másrészt mentől több gyümölcs, szőlő mentetett meg, annál nagyobb a gyümölcsforgalom az illető vidéken. Számos eset volt már rá, hogy mikor kevés termett, ára alig volt, mert kiviteli üzlet létre nem jöhetett.

Az elmondottak fősummája, hogy: jóságos idegen, hazánk jeles fia, ki tőkéddelel lejtőtől hozzánk gyümölcsfagyókérrel, szőlővenyigével pénzt, értéket szivattyuzni a homokszemeket közül, számot vetvén a fagyos szentek pusztító haragjával, légy kezdeményező a sajátmagad és a közjó érdekében, mert a mi őserényünk... búsulni a honért és semmit se tenni a magunk kezdeményezéséből.

Helyi érdekű hírek.

Községi vizsgálatok. Mihálovits Béla kiskunalsó járás főszolgabírája e hó 6-án délután községünkben megjelenvén, azonnal a község házára ment, hol ismert pontosságával először is az összes pénztárakat vizsgálta meg lelkiismeretesen. Erről jegyzőkönyv vétezt fel, melyet községünk belállapotainak tüzetes megismerése céljából talán nem lesz érdektelen közölni: „Jegyzőkönyv. Felvételűt Új-Kécsken 1891. év április hó 6-án a kiskun-alsó-járási főszolgabíró által községi kezelés alatt álló állami, megyei és községi alapok és pénztárak megvizsgálásáról: Jelen voltak alulírottak. Mihálovits Béla kiskun-alsó-járási főszolgabírája a fentjelzett napon Új-Kécske községben váratlanul megjelenvén a község házában mindekelőtt a pénztárak kulcsait az illető kezelőktől átvéve, a pénztári naplók és kezelési könyveket megvizsgálta, a befolyt összegeket pontosan összegezvén a vizsgálat következő eredményre vezetett és pedig: községi pénztáros és adószedő Zoboki Vince által kezelt pénztáraknál mutatkozott: 1. állami adónapló szerint: 80 frt 42 kr. késedelmi kamat 12 kr.; 2. községi pótdadó beszédés 23 frt 20 kr.; 3. végrehajtási költség 16 kr.; 4. betegápolási megyei pótdadó —; 5. katonai beszállásolás —; 6. országos közmunka —; 7. szőlődezsmaaváltás 82 frt 25 kr.; 8. bélyeg és jöv. illeték 133 frt 95 kr.; 9. jövedéki napló (italmérés) 557 frt 49²⁵ kr.; 10. jövedéki bírság 4 frt 45 kr.; 11. községi közpénztári napló szerint 5 frt 29 kr.; 12. községi közmunka váltás 122 frt 3 kr.; 13. gát fenntartási költség 3 frt 65 kr.; 14. gát fenntartási könyvecskéi ára 2 frt 16 kr.; 15. ministeri biztosi utazási térítvény 9 kr.; 16. árterti felmérés költség 61 kr.; 17. kis nyomási haszonbér 32 frt 2¹/₂ kr.; 18. szájbér 1 frt 50 kr.; 19. közigazgatási letét napló szerint 8356 frt 65 kr.; összesen 9406 frt 4⁷⁵/₁₀₀ kr., mely összeg készpénzben és takarékpénztári betéti könyvecskéiben a pénztárban hiánynélkül feltaláltatott. Anka Lukács szegény-alap és takarékmagtarkezelő kezelési naplói szerint: 1. szegény pénztárban készpénz 23 frt 98¹/₂ kr., kötvényekben 1315 frt; 2. takarékmagtarkezelő alapban készpénz 36 kr., kötvényekben 495 frt 50 kr., mely összeg készpénzben és kellőképen biztosított kötvényekben hiánynélkül feltaláltatott. A szegény alap egyik kötvényén 100 frttal adós néhai Seierling Ferencz, bár a kötvény a két kezes által biztosítva van, mindamellett utasított az előjárás, miszerint a fenti tartozást vagy az életben maradt házastárs nevére kétszeres biztosítása mellett ruházta át, vagy vételezze be, annak megtörténtéről pedig az eljáró főszolgabíró jelentésileg értesítendő. Egyébként a naplók és az ide vonatkozó főkönyvek tisztán és rendezten vezetettek, a kezelés pontosnak és kifogástalannak találtatott. Ezzel a jegyzőkönyv egyik példány a községi képviselőtestülethez leendő bemutatás végett a község előjáróságánál visszahagyatott, a másik példány pedig a főszolgabíró által átvéve a vármegye alispánjához fog felterjesztetni. A pénztár vizsgálatnál kapcsolatban járássunk fáradhatlan főszolgabírája nézte egyszersmind az egész ügyrendet is, mindent a legnagyobb pontosságot találván, miért is úgy az előjárásnak egyetemlegesen, mint minden egyes tagjának külön teljes megelégedését fejezte ki. — Ugyan ily vizsgálatot tartott nevezett főszolgabíró másnap, azaz 7-dikén délelőtt folyamán Ó-Kécsken is; itt is a tapasztalt kiváló rend, a gondos és ügyes kezelésért elismerését fejezte ki.

A Szolnok-félegyházi h. é. vasut közigazgatási bejárása — miként azt lapunk 13. számában jelezte — e hó 7, 8, 9, 10 és 11. napjain tartatott meg Gyöngyösi János miniszteri tanácsos elnöklete alatt. A tárgyalások lefolyásáról, a mennyiben az bennünket is legközelebb érdekel, a következőket közölhetjük: A közigazgatási bejárás eszközésére kiküldött bizottság tagjai voltak: Heim Sándor, műszaki tanácsos; a hadügyminiszter képviselőjében: Venturini utász-kapitány; a földművelési miniszter-

rium részéről: Dékány Mihály osztálytanácsos és Nagy Ödön főmérnök; az államépítési hivatal kiküldötte: Nádai kir. főmérnök. — Első nap, azaz 7-én Szolnokon, a városház nagytermében kezdődtek el a tárgyalások, melyre Szolnok város és Tiszvárvány község volt hivatalos. A kiküldött megbízottakon kívül igen sok érdekelt nagybirtokos is részt vett azon. E tárgyalás, miután a tervekben alig egy pár lényegtelen javítás eszközöltetett, még d. e. 11 órára be lett fejezve. Délután 2 órakor dr. Vladár Vilmos az előengedélyes, a bizottság és meghívottak tiszteletére a „Magyar király“ vendéglő éttermében fényes bankettet rendezett. — A bejárás másnap, azaz 8-án Töszegen folytatott. Mint érdekelt felek jelentek: Jász-Kára-Jenő, Ó- és Új-Kécske, Töszeg. A tárgyalás délelőtt 10 órakor vette kezdetét. Gyöngyösi min. tanácsos, röviden vizsgálva a közigazgatási bejárás czélját (az elkészített tervek alapján megállapítani vizáterszeket, útátjárókat és az állomások neveit; az esetleg felhozandó sérelmek orvoslásáról gondoskodni) — az ülést megnyitotta, felszólítva Jász-Kára-Jenő község képviselőjében megjelenteket, hogy Heim Sándor műszaki tanácsos felvilágosításai után esetleg óhajaikat vagy kifogásaikat adják elő. Pár csekélyebb jelentőségű megjegyzés után, mely jegyzőkönyvbe véteztet, Új-Kécske következett. (Jelen voltak Új-Kécskeről: Antal Balázs főjegyző, Szabó József másodjegyző, G. Varga András bíró, Urbanovits Antal törvénybíró, Zoboki György, Zoboki Balázs tanácsnokok és lapunk szerkesztője.) Mindenekelőtt az állomások nevei határozottak meg. A szolnoki és abonyi út keresztelésénél lévő legfőbb 300 méternyire létesítendő megálló- s rakodó hely neve: Új-Bög lesz; a kőrösi utca végén (eredetileg a sugár-utca végére tervezett, most azonban ide lett átvéve) építendő állomás pedig Új-Kécske leendő, a melyhez vezető mintegy 200 m. út költségeinek 1/3-ad részét Ó- és Új-Kécske fogja fedezni. Ezután az á t e r e s z e k állapotok meg. 1. Bögön (nem messze az iskolától) a Danielisz Hortensia-féle birtokon 1 m. 2. Az Új-Kécskére vezető országúton a két mellett elhúzó árkok vizének levezetésére, két, egyenként 60 cm. 3. Az úgynevezett Pejtsik-csatornán 3 m. 4. A Virághegyen 60 cm. 5. A Muszajhegy végén 60 cm. 6—7. A kerekdombi koresmán innen és túl 1—1 m. Ú t á t j á r ó k: (Lehetőleg minden birtokos igényeinek tekintetbe vételével, a vasút mellett futó párhuzamos utakon kívül). 1. A Jász-Kára-Jenő-újkecskei határon 4 m. 2. A szolnoki úton keresztül 8 m. 3. A Szapary-féle földbirtokon két- egyenként 4 m. 4. Az abonyi útnál 8 m. 5. A Sugár utca végén, a község birtokán 5 m. 6. Ó- és Új-Kécske közti határon 8 m. 7. Kőrösi úton 10 m. 8. Virághegyen a 3-ik dűllőről a 2-ikra tetetett át egy 4 m. 9. A Virág- és Muszajhegyi szőlők végén 4 m. 10. Zoboki György tanyájához 6 m. 11. A Matúz-féle földön a keresztnél 4 m. 12. Fekete Ambrus földjén 4 m. 13. Zoboki Balázs földjén 4 m. 14. A kerekdombi koresma mellett 4 m. — Ezután a bizottság Ó-Kécskének jogos kívánalmait is tekintetbe véve, áttért T ö s z e g községre, melynél a paládicsi birtokok — különösen Kostyán József — túlzott követelése (az útátjárókat illetőleg) idéztek elő hosszabb vitát, mely majdnem délután 2 óráig tartott el. Végre abban állapodtak meg, hogy a bizottság által kilátásba helyezett engedményeken kívül nevezett még többet is kívánna, azt polgári peres úton érvényesítse. Ezzel az e napra kitűzött tárgyalások kimerítettek, másnap azaz 9-én csak a jegyzőkönyvek készítették el, melyet úgy a bizottság minden egyes tagja, mint az érdekeltek aláírtak. Április 10-én délután 2 órakor a bizottság Keckemétre ment, hol még az nap teendőit befejezve, Félegyházra indult, hová mint érdekeltek: Alsó-Alpár, P.-Ujfalu, Pusztapáka és Félegyháza város lettek beidezve, melylyel a közigazgatási bejárás be is fejeztetett, melynek öröme ugyancsak az engedményes, Dr. Vladár Vilmos, egy második, a szolnokihoz mindenben hasonló fényes bankettet adott. A bizottság eljárása még a legaprólékosabb dologban is rendkívül loyális és humanus volt, annyira, hogy tagjai közül egyik-másik nem egyszer biztatta az érdekelteket: inkább kérjenek többet, csakhogy később ne legyenek kellemetlenségeik, hogy a mit most elfeledtek vagy haboztak kifejezni, saját költségükön kelljen létesíteni. Ennek a valóban rendkívül szívelyességnek tulajdonítható, hogy pl. községünknek is több oly engedményt tett, melyre nem is számíthatott. Csakugyan meglátszott a bizottság minden egyes tagján, mennyire szívén viseli e h. é. vasút mielőbbi létesítésének ügyét.

A Tisza vizállása. A Csongrád-Tisza jobbpart ármentesítő társulat igazgató mérnökétől vett értesüléseink szerint: a felső Tiszán mindenütt 6—42 cm. apadás észlelhető; s dacára annak, miszerint a felső megyékben a múlt héten nagy havazás volt ez a hó úgy szolván rohamosan olvad, itt nálunk nagyobb vizet már egyáltalában, nem várhatunk; veszeltyől pedig még kevésbé lehet tartani.

Selyemipar érdekében e hó első napjában egy utazó úgnök jött községünkben az orsz. selyemtenyészési felügyelőség megbízásából, hogy a község lakosait selyemtenyészésre való vállalkozásra bírja. E czélból „feljegyzési ivatek“ hagyott az előjárásnak és Szabó István rk. tanítónál, — kit helybeli úgnökséggel bízott meg, — hogy a jelentkező tenyésztők a tiszaföldvári újonnan felállított beváltó

hivataltól selymér petéket szerezhessenek be — ingyen. — Mi is felhívjuk ez úton a község lakossainak figyelmét a sok előnyt biztosító s kevés fáradsággal járó tenyészésre, melyel kapcsolatban közöljük a feltételeket is, a mint következők: A kik a magas kormánytól tenyészésre selymérpetét kívánnak jelentkezhetnek a község előjáróságánál, hol jegyeztessék fel az ivatek neveiket, valamint a petemennyiséget. — A ki elmulasztja a jelentkezést, az utólagos jelentkezésekor csak sokkal kevesebb petét kaphat, mintsem kívánt volna. — A kik jelentkeznek kötelezik magukat a pete átvételére. — A ki ingyen petét elfogad a kormánytól, kötelezi magát a következőkre: 1. Kötelezi magát másolt petét el nem fogadni. 2. Minden gubót beszállítani azon hozzá legközelebb eső királyi beváltó-intézetbe, mely neki a pete-kiosztás alkalmával tudtára fogadatni. A gubók tekintet nélkül arra, hogy ezek I. vagy II. osztályúak, tehát tekintet nélkül arra, hogy puhák-e, vagy dupla-gubók, kilónként 1 frtért váltatnak be, csak a külsőleg is fekete gubók, mint teljesen hasonvehetetlenek váltatnak be kilónként 10 krval. — 3. Azok, kik termelt gubóikat bárki másnak, kereskedőknek, házalónak stb. eladnak megfognak büntettni később meghatározandó összeg erejéig.

Javitják az ó-kécskei ev. ref. templomot és a lelkeszlakot. Az egyházközség e czélra 1800 frtot irányzott elő. A munkálatok már tényleg megis kezdetek, de a múlt héten beállt esőzések következtében egyidőre fel lettek függesztve.

Csak éhes volt! Sohár Sándor újkecskei tanyai lakos kukorica göréjának lakatját e hó 5-én ismeretlen tettesek lefeszítvén, belőle 4 darab füstölt oldalszalonnát, 4 drb sonkát 2 darab fehér pecsenyét és 2 drb. oldalast elloptak. A esendőzők nyomozzák őket, melyről egy phlegmájáról ismeretes polgártársunk is értesülvén, a következő szavakra fakadt: Soh' se bántásák őket! Mert ha egy volt a tolvaj, úgy éhes volt, ha többen voltak, akkor meg — éhesek voltak. A gazda pedig igyekezzék a jogosulatlan éhezőknek nem könnyen hozzáférhető helyen tartani az elemőzsiát.

Gyékenykötél mint táviratsodrony. A következő mulatságos kis historia forgott a múlt héten községünkben Tudvalevő dolog, hogy úgy községünkben mint határában többen foglalkoznak gyékenykötél készítésével, mely a szegényebb sorsuaknak egyik kereseti forrását képezi. — Egy ily „gyékeny“-hez beállított nem régen két ember, — kik magukat ó-kécskeiknek vallották, nevüket azonban nem mondták meg, — s nála 15,000 öl hosszú gyékenykötélet rendeltek meg s foglalólul 5 frtot adtak. Pusztai uram fejében — így hívták a kötélcsinálót — szögöt ütött minek kell nekik ez az irtózatoss hosszú kötélt — s kérdézősködni kezdett tőlük a kötélt czélja felől. Azok eleinte semmi áron sem akarták megmondani, mert —ugymond— ez nagy titok. Végre azonban nagy könyörgésre szívők meglágyult s elmesélték szegéről — végre hogy hát miben is török a fejüket.

— Hát tudja kedves barátom uram! úgy-e bizony maga nem tudná kitalálni, mire is kell az a hosszú gyékenykötél.

— Hát majd csak el mondja talán már kigyelmed.

— Azt tudja, hogy mi ó-kécskeiek vagyunk?

— Tudom.

— Akkor azt is tudja, hogy mi vasutat rendeltünk meg a kormánytól, mely Abonyból fog jönni, be egészen a falunk közepébe.

— Hallottam valamit róla itt-ott, de így még sem tudtam.

— No lássa! hát ehhez már minden megvan, úgy hogy nem sokára fütyni is fog; csak egy a baj.

— Micsoda?

— Nincs telegraph drótunk. A vasútcsinálók urak pedig azt mondták, hogy ezt a mi községünknek kell beszerezni, különben nem lesz semmi a vasútból.

— Ugyan ugy-e?

Ugy bizony! Ezt ki is hirdették. És mikor mi ezt hallottuk, összenéztünk a komámmal. Mindegyikünk gondolt egyet. Kirántjuk a községet a bajból. Ha már ilyen hosszú drótot nem kaptak sehol, majd csináltatunk mi valamit, ami épen úgy meg fogja tenni a szolgálót, mint a drót és még olcsóbb is lesz, s oda adjuk a községnek prezentbe.

Hát ezért kell kigyelmeteknek ez a hosszú gyékeny kötélt?

— Ezért.

— Most már értem.

— No akkor lásson mindjárt dologhoz s készítse meg mihamarabb, hadd főzzük le az új-kécskeiket, s megmutatjuk, hogy a vasut még is csak nekünk fog előbb fütyni! Isten áldja meg.

Eddig a gyékenykötél históriája. Nem tudjuk mennyi s mi igaz belőle, ép azért egy betűjeért sem állhatunk jót, annyit azonban rebesget a fáma, hogy talán nemsokára két új közmondás fog divatba jönni, melyek körülbelül így hangzanak: „Megrendelték, mint az ó-kécskeiek a vasutat!“ és: „Nagyszerű, mint az ó-kécskei vasút telegraphja.“

Porul járt favágó. Nagygyőri Barna pézügyőri szemlész Vince András helybeli lakost az udvarában lévő fa felvágásával bizta meg. Ugy látszik azonban, hogy Vince keveselte a kialakított bért és mind-

képen azon igyekezett, hogy egy kis mellékjövdelemre is szert tehessen. Ezért elérendő, a 4 legkiválóbb nagyságú fatörzset átadta a szomszédba, honnan Molnár Bertalan segítségével saját háza padlására vitte fel. A 4 drbnál azonban rajta vesztett s bűnét őszintén beismerete. Nem így társa, ifj. Molnár, ki a részességet határozottan tagadja, daczára, hogy minden körülmény ellene bizonyít. Majd segít mindketőjükön a nkörösi járásbíró!

Színházi rovatunk, térszúke miatt, jövő számunkra maradt.

Vidéki hírek s vegyes ujdonságok.

Megyénk évnegyedes közgyűlése e hó 13-án s következő napjain lesz, a melyre szóló meghívót a tárgysorozat kíséretében már szétküldték. Ez utóbbiból, a mennyiben bennünket közelebről érdekel, kiemeljük a következőket: 3. „Földvári Mihály alispán szóbeli előterjesztése, melylyel hivatalos állását a vármegye közönségének rendelkezése alá bocsátja.“ (A jelenlegi alispánnak ez állásában való megmaradása mellett, a mennyiben a lemondásról szóló hírek már előbb is kiszivárogtak, erős actió indult meg a vármegye minden részében, miért is igen sokan nagyon való színűnek tartják, hogy Földvár az alispáni széken legalább is mondatuma lejártáig megmarad.) 82. Gulner Gyula és társai, mint az Abony-kécskei helyi érdekű vasut engedményeseiknek kérvénye az 1889. évi 289. szám alatt megszavazott 60,000 frtnyi segélyének 85,000 frtra leendő kiegészítése tárgyában. (Daczára annak, hogy jelen pont az „állandó választmány által előkészített tárgyak“ között foglal helyett, mint biztos forrásból értesülünk, a napirendről egyelőre levétetett tárgyalás alá nem is fog kerülni.) 83. „Kis-Kún-Félegyháza város képviselő-testületének ez év 3. szám alatt hozott határozata a Kis-Kún-Félegyháza—szolnoki helyi érdekű vasut részére megszavazott 40,000 frtnyi segély tárgyában“ (Az állandó választmány a törvényhatóság jóváhagyását fogja indítványozni.) — Bár-mint kerestük, a közönségünk által a Szolnok-félegyházi h. é. vasut részére megszavazott 30,000 frtnak jóváhagyása iránti kérvényét a tárgysorozatban föl nem lehettük. Miként azonban utólagosan örömmel értesültünk, ennek daczára is a közgyűlés elé fog kerülni, a mennyiben a póttárgysorozat egyik pontját képezi.

Az alpári búcsú. Alpáron a templom védszent-jének: a jótanácsadó boldogságos szűznek ünnepe e hó 5-én ülték meg. Községünkben is többen résztvettek azon búcsúmenetet rendezvén.

„Adóhivatal Nagy-Körösön“ czim alatt átvesz-szük a „Nagy-Körös“-ből a következő sorokat: Póka Kálmán polgármestertől nyert értesülésünk szerint, néhány hóval ezelőtt újabban is személyesen előterjesztett sürgető kérelmére neki, Wekerle Sándor m. kir. pénzügyminister úr ismételten határozottan kijelentette, hogy városunkban a kérelmezett kir. adóhivatalt fel fogja állíttatni — és pedig az ez alkalommal is adott megnyugtató nyilatkozata szerint már folyó 1891. év július havában, miután az előzőleg megajánlott mult évre ez lehető nem volt. — Egyebiránt mint értesülünk, a polgármester a legközelebb tartandó városi képviselőtestületi közgyűléshez az iránt is előterjesztést szándékozik tenni, hogy a kir. adóhivatal felállítása tárgyában benyújtott kérvény elintézése a közgyűlés által is megszorgalmazassék, s a czél általánosan érzett fontosságához és szükségéhez képest, a város anyagi erejéhez mért kellő áldozatok is felajánltassanak.

Az Abony-kécskei h. é. vasutra Abony város képviselőtestülete a legutóbbi közgyűlésen 5000 frtot szavazott meg. Bizonyára nagy összeg egy oly város-tól, mely az állami közigazgatás behozatalával éppen e vasut révén óhajt administratív központ lenni! Vagy talán kevés a bizalom???

A t.-kürthi országos vásár ez évben e hó 19-én és szeptember hó 27-én fog megtartatni.

Az abonyi ipartestület e hó 1-én tartotta meg alakuló gyűlését, mely alkalommal Sztahó Lajos elnöklelete alatt a tisztújítás következőképen ejtetett meg: alelnök: Sallay Béla; gazda: Fischer János; pénztáros: Varga János; jegyző: Papp Péter okl. segéd jegyző.

Baromfi-kedvelőknek. Az állatkert fajokban gazdag régi jónévű tyúkászatában vérfelújítás czéljából, valódi tisztafajú tenyészedek érkeztek a külföld elsőrangú tenyésztőitől kitűnő példányokban. Az igazgatóság már elfogad megrendeléseket baromfi-fajtásokra, és kívánatra bérmentve küld árjegyzéket. Képes árjegyzék 20 krajczárnak készpénzben vagy levéljegyekben leendő előleges beküldése mellett szinte bérmentve küldetik meg a megrendelőnek.

Táncmulatság. Igen sikerült — nem ugyan anyagilag — bált rendezett az abonyi ipartestület husvét napján. Levelezőnk a jelen volt szépek közül következők neveit jegyezte föl: Ronyai Irma, Molnár Ilonka, Halmi Berta, Gergely Teréz, Kablenczki Ilka, Retkes Mariska és Teréz, Siller Teréz, Szabó Ilona, Sirakovits Boriska, Bálint Mariska, Holló Ilonka, Nagy Teréz és Maczó Zsófia k. a. stb.

Vesztett eb marta meg e hó 3-án Abonyban G. Szűts József 6 éves Rozi nevű leányának arcát és lábszárát, Acsai István 4 fél éves István fiának egyik karját és Nagy Szabó István 2 éves Augyelka leányának szintén arcát és kezét. A hatóság részéről mely csak 4-én jutott ez eset tudomására — azonnal megtették a szükséges intézkedések, hogy nevezettek mielőbb Budapestre, a Hőgyes-féle intézetbe jussanak, mi 5-én tényleg foganatosítva is lett. — Nem érdektelen följegyezni: mi volt tulajdonképeni oka annak, hogy a hatóság csak egy nappal később értesült a marásokról. Van ugyanis Abonyban egy „orvos Pali“ nevű kuruzslo, ki mesterségét úgy lát-szik már jó régi idő óta gyakorolja. Ennek az embernek mániája, hogy a veszett eb marását a világon egyedül ő tudja sikeresen gyógyítani. A jelen alkalmat is felhasználta és a babonában hiszékeny szülők jóhiszeműségében bízva, a hozzá vitt gyermekeket gyógykezelés alá vette. Szerencsétlenségére — de a gyermekek nagy szerencséjére — rajta veszett, mert az előjáróság és városi orvos ennek tudomására jutva, az ipsét azonnal elfogatták, lakásán egy egész zsák aszalt füvet s ebből zacskó számbra készített igen nagy mennyiségű port koboztak el. E porokból készítette „orvos Pali“ — alias Halasi Pál — a pirulákat.

Irodalom és vegyesek.

A legolcsóbb magyar napilap. A mi az ország összes lakóságának, különösen pedig a gazdaközön-ség, az iparos- és kereskedő-osztálynak rég táplált óhaját képezte: egy közzgazdasági magyar napilap megjelenése — megvalósult. A „Magyar Föld“, mely 12 év előtt nagynevű férfiak közreműködése mellett indult meg s azóta szakadatlanul, kitarással küzdött a hazai mező- és közzgazdaság érdekei mellett s mely legutóbb hetenkint négyszer jelen meg, ez évi ápril elseje óta mint napilap jelen meg. Sikerült ugyanis a lapnak Löscherer Andor kiváló tekintélyű gazda-sági író, Zemplén vármegye gazdasági egyesületének titkárát megnyerni, a ki utóbbi állásáról a napokban leköszönt s a fővárosba költözvén, átvette a „Magyar Föld“ szerkesztését. Az új szerkesztő mint szakiró és mint gyakorlati mezőgazda egyaránt bir-tokában van mindazoknak a képességeknek, melyek biztosítékot nyújtanak arra nézve, hogy a „Magyar Föld“ mint első és egyetlen mező- illetve közzgazdasági napilap beltartalom tekintetében teljes mértékben meg fog felelni hivatásának s a hozzá fűzött jogos reményeknek. A „Magyar Föld“ felüli közzgazdaságunk valamennyi ágát. Kiváló súlyt helyez a mezőgazdaság legszélesebb körű felkarolására, fejlődő iparunk és élenkülö kereskedelmünk pártolására és felvirágoztatására. Védője lesz e téren mindenkor a magyar érdekeknek, s irányt kíván szabni a magyar mező- és közzgazdasági politikanak és gyakorlati tevékenységnek. A „Magyar Föld“ teljesen független lap, mely kizárólag csakis a komoly szakszerűséget követendi. A „Magyar Föld“ mint napilap is megtartja eddigi nagyságát, miáltal a lap oly bővülést nyer, mely lehetővé teszi, a mező- és közzgazdasági ismeretek fokozottabb fejlesztése mellett, a politikai és társadalmi eseményekkel is beható-ban foglalkoani, úgy, hogy a „Magyar Föld“ teljesen főslegessé teszi egy más napi lapunk járatását. E tetemes bővülés s egy napilap egyéb nagyszámú előnyei daczára, a „Magyar Föld“ ára a régi marad; vagyis: egy óra 1 frt, negyedévre 3 frt. E szerint tehát a „Magyar Föld“ a legolcsóbb magyar napilap. Valóban, sem udvariasság, sem kollegialitásból, hanem tiszta meggyőződésből legmele-gebben ajánljuk az első és egyetlen magyar mező- és közzgazdasági napilapot: a „Magyar Földet“ lapunk olvasói, de különösen gazdái, iparosai és kereskedői figyelmébe, mert a „Magyar Föld“ oly közleménye-ket, ad, melyek az olvasóra nézve hasznosak, és bő-ven megtérítik az egy frtnyi havi előfizetési díjat. Előfizetési pénzek a „Magyar Föld“ kiadóhivatalába (Budapest, Erzsébet körút 21. sz.) intézendők. Mutatvány-számokat egyszerű megkeresésre készséggel küldenek. Előfizetéseket elfogad minden postahivatal és könyvtár.

Heti piac.

Búza . 7-30—7-90 frt.	Marhahús . . . 40 kr.
Rozs . 6-00—6-25 „	Borjúhús . . . 50—54 „
Árpa . 5-56—5-71 „	Sertéshús . . . 44 „
Zab . 6-95—7-35 „	Juhhús . . . 32— „
Tengeri 5-00—5-25 „	Hal . . . 40—60 „
Köles . 6-30—6-70 „	Disznó zsír . . . 66 „
Repece 0-00—0-00 „	Szalonna . . . 60 „
Széna . 2-30—2-40 „	Fagygyú . . . 30 „
Szalma 0-80—0-90 „	Vaj . . . 70—100 „
Bor . hektója 10—15 frt.	Liszt . . . 8—18 „
Pálinka . . . 40—68 „	Bab . . . 8 „
Burgonya . . . 90—100 kr.	Lencse . . . 12 „
Túzifa 1 mt. 6 frt — kr.	Borsó . . . 14 „

1 férfi napszám ellátással 50 kr.; ellátás nélkül 60 kr.
1 nő napszám ellátással 40 kr.; ellátás nélkül 50 kr.

A Tisza vizállása (a t.-ughi állami mér-czés) és időjárás.

Viz em.	Hőfok (R.)
Április 2-án 5.48 0 fölött.	+0. borongó.
„ 3-án 5.48 „	—3. borongó.
„ 4-én 5.43 „	—1. borongó.
„ 5-én 5.43 „	+1. borongó.
„ 6-án 5.39 „	+2.5. derült.
„ 7-én 5.33 „	+3. derült, d. u. 15° der.
„ 8-án 5.28 „	+6. borult esős.

Házelandás.

Eladó a Singhoffer-féle ház Uj-Kécskén, összes gazdasági épületeivel egyetemben. Ára 5000 frt.

Az összes belterület 4 magyar hold, melyen van egy lakóház, egy előszoba, négy lakó szoba, nagy konyhával. Alatta nagy pince, előtte földt széles folyosóval. Padlása czél-szerűen berendezett magtár is egyszersmind. A lakóház körül csinos kis virágos kert.

Udvára 1200 □-öl, melyen egy nagy gazdasági épület áll, egy lakható szoba és mosókonyhával; továbbá két istálló egyenként 8 ló és 8 ökorre felszerelve. Ezenkívül egy szekérszín és kukoricza góré.

Van továbbá az udvaron: disznóhizlaló 20 drb számára. kocsiszin, melynek padlása magtár; mellette kamra van.

Mindehhez még 2½ magyar hold vete-ményes kert járul, 50 uemesített gyümölcs-fával és ¼ hold szőlővel.

Venni szándékozők értekezhetnek:

Singhoffer Mátyásnál

Lakik: Budapest, Molnár utca 2 sz.

Van szerencsém a n. é. közönség beces tudomására hozni, miszerint Nagy-Körösön, 1-ső kerület, sarvas-utca 121. szám alatt

selyem és szőr ruha festődét

nyitottam. Elvállalok mindenféle úri- és női ruhák festését, mindenféle színekben, u. m. selyem, szövet és gyapju kelméket a legdivatosabb színekben, valamint ruhatisztításokat, nyomatásokat külön-féle mintákban; szőnyegek, butor-szövetek és csipke függönyök festését és tisztítását.

Úgy a fővárosban mint több vidéki nagy műhelyben szerzett bő tapasztalataim folytán főtekrévésem oda irányul, hogy a n. é. közön-ség beces megelégedését kiérdemeljem.

Vidéki megrendelések pontosan esz-közlötnek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve maradtam tisztelettel

Vladár Lajos

selyem és szőr ruhafestő.

A legolcsóbb magyar napi lap a

„MAGYAR FÖLD“

közzgazdasági és politikai napi lap,

teljesen független programmal.

SZERKESZTIK:

Löcherer Andor és Kormos Alfréd.

A „Magyar Föld“ bel- és külmunkatársai közt a politikai és közzgazdasági téren szereplő férfiak egész sorát találjuk.

Előfizetési ára: negyedévre 3 frt, egy óra 1 frt.

A „Magyar Föld“ előfizetői

a lap ingyen hirdetési rovatát nagy sikerrel használják.

Különböző mellékletek.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a „MAGYAR FÖLD“ kiadóhivatala Budapest, Erzsébet-körút 21. sz.